

יהודי ישראל תפילה לביטחון ישראל

תפילה להסרת המגיפה מסין ומכל העולם

פרקי תהלים

פרק מז (א) למנצח לבני־קרח מזמור: (ב) כֹּל־הַעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הַרְיֵעוּ לַאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: (ג) כִּי־יִהְיֶה עָלֶיךָ נֹרָא מְלַךְ גָּדוֹל עַל־כְּלֵה־הָאָרֶץ: (ד) יְדַבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וְלֹא־מִי תַחַת רִגְלֵינוּ: (ה) יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נִחְלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהַב סָלָה: (ו) עֲלֵה אֱלֹהִים בַּתְרוּעָה ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר: (ז) זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ: (ח) כִּי מְלַךְ כְּלֵה־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁפִּיל: (ט) מְלַךְ אֱלֹהִים עַל־גוֹיִם אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא קְדָשׁוֹ: (י) נְדַיְבֵי עַמִּים נֶאֱסַפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרֵהֶם כִּי לַאלֹהִים מִגְּנִי־אֲרָץ מֵאֵד נַעֲלָה:

פרק מט (א) למנצח לבני־קרח מזמור: (ב) שְׁמַעו־זֹאת כָּל־הַעַמִּים הָאֵלֵינוּ כֹּל־יִשְׂרָאֵל חֵלְד: (ג) גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאֶבְיֹן: (ד) פִּי יִדְבַר חֲכָמוֹת וְהַגֵּת לִבִּי תַבּוּנוֹת: (ה) אֵשׁה לְמִשְׁלֵ אֲנִי אֲפַתַח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: (ו) לְמַה אֵרָא בְיָמֵי רַע עֹן עַקְבִּי יְסוּבֵנִי: (ז) הַבְּטַחִים עַל־חֵילִם וְיָבֵר עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: (ח) אֲחַ לֹא־פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לַאלֹהִים כְּפָרוֹ: (ט) וְיִקַּר פִּדְיוֹן נַפְשִׁם וְיִחְדַּל לְעוֹלָם: (י) וְיִחְיֶה־עוֹד לְנַצַּח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: (יא) כִּי יִרְאֶה חַקְמִים יִמּוֹתוּ יַחַד כְּסִיל וְבַעַר יֵאֱבְדוּ וְעֹזְבוֹ לְאֲחֵרִים חֵילִם: (יב) קָרָבָם בְּתִימּוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדָר קָרָאוּ בְשִׁמּוֹתַם עָלֵי אֲדָמוֹת: (יג) וְאָדָם בִּיקַר בַּל־יִלִּין נִמְשַׁל בְּהִמּוֹת נִדְמוּ: (יד) זֶה דִרְכָּם כֶּסֶל לְמוֹ וְאֲחֵרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סָלָה: (טו) כִּצְאָן לְשָׂאוֹל שְׁתוּ מוֹת יִרְעַם וְיִרְדוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר (וְצִיָּרִים) [וְצוֹרָם] לְבָלוֹת שָׂאוֹל מִזֶּבֶל לוֹ: (טז) אֶךְ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה־נַפְשִׁי מִיַּד שָׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סָלָה: (יז) אֲלֹתֵיהָ כִּי־יִעָשֶׂר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ: (יח) כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יִרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: (יט) כִּי נִגְשׂוּ בְחַיִּיו יִבְרַךְ וְיִוֹדֵךְ כִּי־תִיטִיב לָךְ: (כ) תָּבֵא עַד־דוֹר אַבּוֹתָיו עַד־נַצַּח לֹא יִרְאוּ־אוֹר: (כא) אָדָם בִּיקַר וְלֹא בִין נִמְשַׁל בְּהִמּוֹת נִדְמוּ:

פרק סג (א) לְדָוִד בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קַרְבֵי אֶת־שֵׁם קְדָשׁוֹ: (ב) בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְאֶל־תִּשְׁכַּחֵי כָּל־גְּמוּלוֹי: (ג) הַסִּלַח לְכָל־עוֹנֵי רַחֲמֵי הַרְפֵּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵי־כִי: (ד) הַגּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרִכִי חֲסֵד וְרַחֲמִים: (ה) הַמְשִׁבֵּעַ בְּטוֹב עֲדִיךָ תַתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי: (ו) עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוּקִים: (ז) יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמִשְׁחָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: (ח) רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרְךָ אַפְסֵים וְרַב־חֲסֵד: (ט) לֹא־לְנַצַּח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטוֹר: (י) לֹא כִחְטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲזוֹנֵינוּ גַמֵּל עָלֵינוּ: (יא) כִּי כָבְדָה שְׁמִים עַל־הָאָרֶץ גְּבַר חֲסֵדוֹ עַל־יִרְאָיו: (יב) כְּרַחֵם מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְב רַחֲמֵיךָ מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ: (יג) כְּרַחֵם אֲב עַל־בְּנֵים רַחֵם יְהוָה עַל־יִרְאָיו: (יד) כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי־עֲשָׂר אֲנַחְנוּ: (טו) אֲנֹשׁ כְּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כִּן יִצְרֵי: (טז) כִּי רוּחַ עֲבָרָה־בּוֹ וְאֵינְנוּ וְלֹא־יִכְרַנּוּ עוֹד מִקוֹמוֹ: (יז) וְחֲסֵד יְהוָה מֵעוֹלָם וָעַד עוֹלָם עַל־יִרְאָיו וְצְדָקָתוֹ לְבָנֵי בְּנִים: (יח) לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹ לְעֵשׂוֹתָם: (יט) יְהוָה בְּשָׁמִים הִכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּהֵן מְשֻׁלָּה: (כ) בְּרָכֵנוּ יְהוָה מְלַאכָיו גְּבִרֵי כַח עֲשִׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: (כא) בְּרָכֵנוּ ה' כֹּל־צָבָאָיו מְשֻׁרְתָיו עֲשִׂי רְצוֹנוֹ: (כב) בְּרָכֵנוּ ה' כֹּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מִקְשׁוֹת מְמֻשְׁלָתוֹ בְּרָכֵי נַפְשִׁי אֶת־ה':

פרק קל (א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְמִקִּים קְרִאתִיךָ ה': (ב) אֲדַנִּי שְׁמַעֵה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחְנוּנֵי: (ג) אִם־עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יְהוָה אֲדַנִּי מִי־עַמִּד: (ד) כִּי־עֲמַךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: (ה) קְוִינִי ה' קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: (ו) נַפְשִׁי לֹא־דָנְתִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: (ז) יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עַם ה' הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פָדוֹת: (ח) וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲזוֹנוֹתָיו:

פרק קמב (א) מְשֻׁפִּיל לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעַרָה תִּפְלָה: (ב) קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֲזַעַק קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֲתַחֲנֶן: (ג) אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחֵי צִרְתִּי לִפְנֵי אֲגִיד: (ד) בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יְדַעַת נְתִיבָתִי בְּאֲרָחָיו אֲהַלֵּךְ טְמֵנּוּ פֶחַ לִי: (ה) הַבִּיט יָמִין וּרְאֵה וְאִין־לִי מַכִּיר אָבֵד מְנוֹס מִמֶּנִּי אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: (ו) זַעַקְתִּי אֵלֶיךָ ה' אֲמַרְתִּי אֲתָה מַחֲסֵי חֲלֻקִּי בְּאֲרָץ הַחַיִּים: (ז) הַקְּשִׁיבָה אֶל־רִנָּתִי כִּי־דָלוּתִי מֵאֵד הַצִּילַנִי מִרְדְּפֵי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי: (ח) הוֹצִיָּאָה מִמַּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ בִּי יִכְתְּרוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

פרק צו (א) שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַה' כְּלֵה־הָאָרֶץ: (ב) שִׁירוֹ לַה' בְּרָכוּ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם־לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: (ג) סַפְּרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹד בְּכָל־הַעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: (ד) כִּי גָדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מֵאֵד נֹרָא הוּא עַל־כְּלֵה־הָאֱלֹהִים: (ה) כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הַעַמִּים אֱלִילִים ה' שְׁמִים עֲשֵׂה: (ו) הוֹדוּ־וְהִדְר לְפָנָיו עוֹ וְתִפְאָרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ: (ז) הַבּוֹ לַה' מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הַבּוֹ לַה' כְּבוֹד וְעוֹ: (ח) הַבּוֹ לַה' כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוֹ מְנַחֵה וּבָאוּ לְחֻצְרוֹתָיו: (ט) הַשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַדְרַת־קִדְשׁ חֵילוֹ מִפְּנֵי כְּלֵה־הָאָרֶץ: (י) אֲמַרו בְּגוֹיִם ה' מְלַךְ אֶרֶץ־תְּכוֹן תַּבַּל בַּל־תַּמּוּט יְדִין עַמִּים בְּמִישְׁרָיִם: (יא) יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ: (יב) יַעֲלוּ שְׁדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ אוֹ יִרְנְנוּ כָּל־עַצְמֵי־יָם: (יג) לִפְנֵי ה' כִּי בָּא כִּי בָּא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפַט־תַּבַּל בְּצַדִּק וְעַמִּים בְּאֲמוֹנָתוֹ:

פרק ק (א) מְזִמּוֹר לְתוֹדָה הַרְיֵעוּ לַיהוָה כְּלֵה־הָאָרֶץ: (ב) עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: (ג) דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ (וְלֹא) [וְלוֹ] אֲנַחְנוּ עֲמוֹ וְצִוּנוּ מְרִיעָתוֹ: (ד) בָּאוּ שְׁעָרָיו תְּוֹדָה חֲצִרְתָּיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: (ה) כִּי־טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד־דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

פרק קג (א) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ: (ב) הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גָּדְלוֹ: (ג) הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנְּבִיל וְכַנּוֹר: (ד) הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנְיָם וְעַגְבָּ: (ה) הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: (ו) כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

זוהר על מעלת הקסרת

רבי אחא אזל לכפר טרשא אתא לגבי אושפיזיה, לחישו עליהו כל בני מתא, אמרו גברא רבא אתא הכא נזיל לגביה, אתו לגביה, אמרו ליה לא חס על אובדנא, אמר להו מהו. אמרו ליה דאית שבועה יומין דשארי מותנא במאתא וכל יומא אתתקף ולא אתבטל. אמר להו נזיל לבי כנשתא ונתבע רחמי מן קדם קודשא בריה הוא. עד דהוו אזלי, אתו ואמרו פלוני ופלוני מיתו, ופלוני ופלוני נטו למות. אמר להו רבי אחא לית עתא לקיימא הכי דשעתא דחיקא:

אבל אפרישו מנכון ארבעין בני נשא מאנו דזכאין יתיר. עשרה עשרה לארבעה חולקין ואנא עמכון. עשרה לזווייתא דמאתא, ועשרה לזווייתא דמאתא, וכן לארבע זווייתא דמאתא. ואמרו ברעות נפשכון עניינא דקטרות בוסמין. דקודשא בריך הוא יהב למטה ועניינא דקרנא עמיה:

עבדו כן תלת זמני ואעברו בכל מאתא לארבע זווייתא והוו אמרין כן, לבתר אמר להו גזיל לאנון דאשיתו למימת אפרישו מנייכו לבתיהון, ואמרו כדון, וכד תסיימו אמרון אלן פסוקינא (במדבר טו) "ויאמר משה אל-אהרן קח את-חמחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרות והולך מהרה אל-העדה וכפר עליהם כייצא הקצף מלפני ח' החל הנגף: וישח אהרן באשר דבר משה וירץ אל-תוף הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרות ויכפר עליהם: ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה" וכן עבדו ואתבטל מניהו:

שמעו ההוא קלא דאמר סתרא סתרא קמיינתא אוחילו לעילא דהא דינא דשמאי לא אשרי הכא דהא ידעי לבטלא ליה. חלט לביה דרבי אחא, אדמוהי, שמע דאמרי ליה, כד עבדת דא עביד דא, זיל ואימא לון דיחורון בתשובה דחייבין אנון קמאי. קם ואחור להו בתשובה שלימתא, וקבילו עליהו דלא יתבטלון מאורייתא לעלם, ואחליפו שמא דקרתא וקארון לה מאתא מחסיא. אמר רבי יהודה לא די להם שמעו ההוא קלא דאמר סתרא סתרא קמיינתא אוחילו לעילא דהא דינא דשמאי לא אשרי הכא דהא ידעי לבטלא ליה. חלט לביה דרבי אחא, אדמוהי, שמע דאמרי ליה, כד עבדת דא עביד דא, זיל ואימא לון דיחורון בתשובה דחייבין אנון קמאי. קם ואחור להו בתשובה שלימתא, וקבילו עליהו דלא יתבטלון מאורייתא לעלם, ואחליפו שמא דקרתא וקארון לה מאתא מחסיא. אמר רבי יהודה לא די להם לצדיקים שמבטלין את הגזרה אלא לאחר כן שמברכין להם."

קושט שנים עשר. (י) קלופה שלשה. (יא) קנמון תשעה. בורית פרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיר עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עטן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהיא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הגוסף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תנאי רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה: תני בר ספרא אחת לששים או לשבעים טנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר ספרא אלו היה נתון בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה: ה' צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות. אשרי אדם בטח בה: ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמניות:

ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח. ולקחתם אגדת אוזב וטבולתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המשוות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המשוות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף. ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם:

י"ב פעמים:

לעולם ה' דברך נצב בשמים

הי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך ולמען שמך הגדול הנקב ואינו נקרא שגתפננתי בו, שתצילנו מכל רע ומשחית ומגפה ומכל צרה ויגון ונאנחה ומכל חלי ומחלה, ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור המרפכה התחתונה אל"ד וכשהוא כלול עם מקורו אהי"ה אהליד"ה, שתבטל ברחמיך המרבים ובחסדיך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו ומעל כל בית ישראל ומעל כל העולם כל גזרות קשות ורעות. ויסכרו כל המקטרגים והמשטינים עלינו. אנא בכח השם הקדוש המתפשט ממאור המרפכה העליונה (קר"ע) וכשהוא כלול במקורו יהו"ה יקרו"ה שתבטל ברחמיך הרבים ובחסדיך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטרגים והמשטינים וכל גזרות קשות ורעות ושנאת חנם. ותצילנו מכל מעשה דינו אמן נצח סלה ועד: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

קבלת עול מלכות שמים

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד

אנא ה' הושיעה נא.

אנא ה' הצליחה נא

תפילה לעצירת המגיפה

פיטום הקטורת

אמר רבי שמעון, אי בני נשא הוו ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קודשא בריך הוא, הוו נטלי כל מילה ומילה והוו סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דדהבא וכו':

אתה הוא ה' אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרות הסמים בזמן שבית המקדש קים פאשר צוית אותם על יד משה נביאך בפתוב בתורתך: ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה. כד בבד יהיה: ועשית אתה קטרות רקח מעשה רוקח. ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אנעד לך שמה. קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרות סמים. בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות וקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה. קטרות תמיד לפני ה' לדרתיהם:

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה מנה בכל יום. מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירן למקבשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן: (א) הצרי. (ב) והצפורן. (ג) והחלבנה. (ד) והלבנה. משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מור. (ו) וקציעה. (ז) ושבולת גרד. (ח) וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. (ט)